

Arrest

nr. 163 870 van 10 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 november 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. VAN DER LINDEN en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger, behoort u tot de etnische groep der Pashtounen en bent u geboren in het dorp X, district Tagab, provincie Kapisa.

Uw vader was een commandant bij Hezb-i Islami. Op een nacht werd zijn dode lichaam echter naar huis gebracht. Uw vader werd gedood in een veldslag. Twee of drie dagen na zijn dood ontvingen jullie een brief bij jullie thuis waarom stond dat u en uw familie het huis moesten verlaten. U trok samen met uw moeder, zus en twee broers naar uw oom langs moeders kant in Omakhel.

Een jaar en twee of drie maand later vertelden uw moeder en haar broer u dat u beter Afghanistan kon verlaten, uit economische overwegingen. U bent afkomstig uit een arme familie en hebt geen oudere broers om geld te verdienen en uw familie te helpen. Eveneens bent u bang voor wie die de brief bij jullie thuis heeft gedropt. U weet niet wie dat was.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legt u een micro SD-kaart neer waarop foto's en videofragmenten staan van uw vader bij Hezb-i Islami.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde geboortedatum. Immers, de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 10 juli 2015, stelt dat u ouder dan 18 jaar bent. Dat u in 1998 zou zijn geboren (CGVS, dd. 06/11/2015, p. 2), en u dus momenteel 17 jaar zou zijn, blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts kon worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Tagab, provincie Kapisa, Afghanistan.

Zo dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw asielprocedure geen begin van materieel bewijs voorlegt wat betreft uw identiteit. Behalve een SD-kaart met video's en een foto van uw vader legt u namelijk geen enkel document neer dat uw identiteit kan staven (CGVS, p. 4). De video's en foto's van uw vader leveren echter geen bewijs van uw identiteit en herkomst. Bovendien zeggen deze video's en foto's niets over een eventuele familieband die u met deze persoon zou hebben. Uw bewering dat u uw taskara thuis hebt achter gelaten is ook onvoldoende op aan te tonen dat u wel degelijk over een Afghaans nationaliteitsbewijs beschikt, zeker in het licht van de vaststelling dat u wel video- en fotomateriaal meebracht betreffende de persoon die uw vader zou zijn (CGVS, p. 6). Uw gebrek aan identiteitsdocumenten doen dan ook het ernstige vermoeden ontstaan dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wil bieden op uw werkelijke identiteit, waardoor uw algemene geloofwaardigheid verder wordt ondermijnd.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat u de Afghaanse kalender niet kan hanteren. Nochtans verklaart u tot de vijfde graad naar school te zijn geweest in uw geboortedorp (CGVS, p. 5). Zo haalt u aan dat het momenteel 2015 is in Afghanistan, van een Afghaanse jaartelling heeft u geen idee. (CGVS, p. 2). Gevraagd naar uw geboortedatum haalt u 1998 aan, de Gregoriaanse telling. Gevraagd wat 1998 volgens de Afghaanse jaartelling is, haalt u zelfs aan dat dit de Afghaanse jaartelling is (CGVS, p. 2). Eveneens de namen van de maanden zijn u totaal vreemd. Zo weet u niet wat de eerst maand van het jaar is, en in welke maand uw school startte (CGVS, p. 7). Eveneens belangrijke data uit uw leven, zoals de dag van uw vertrek uit Afghanistan en de dag waarop uw vader zou zijn gedood, weet u niet (CGVS, p. 3). De vaststelling dat u de Afghaanse kalender niet kan

hanteren, ondanks uw verblijf en scholing in Afghanistan, doet dan ook heel wat vragen rijzen over uw recent vertrek uit Afghanistan en zelfs uw Afghaanse herkomst.

Eveneens moet worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw activiteiten in uw dorp allesbehalve kunnen overtuigen. Naast de vaststelling dat u de maand waarin het schooljaar begon niet kan aanhalen, is het opmerkelijk dat u zelfs zegt dat het schooljaar van start ging de eerste maand van de zomer (CGVS, p. 6-7). Objectieve informatie in het administratief dossier toont duidelijk aan dat de kinderen in Kapisa op 2 hamal (Afghaanse kalender) voor het eerste weer naar school gaan, of 22 maart (Gregoriaanse kalender). Kinderen gaan er dus reeds vanaf de start van de lente naar school, en niet pas vanaf de start van de zomer. Aangezien hamal de eerste maand van het jaar is in Afghanistan, is het des te bevreemdend dat u deze maand ook niet kan aanhalen, zoals eerder reeds gesteld. Naast schoolgaan haalt u ook aan op het land te hebben gewerkt (CGVS, p. 15). U haalt onder meer aan uien, graan, tomaten en soms ook mais te hebben gecultiveerd. Vreemd is dan ook dat u van enkele van deze gewassen hoegenaamd de zaai- en oogstmaanden niet kan opnoemen en ook zelfs de groeiperiode niet bij benadering kan zeggen. Zo bent u vergeten wanneer de mais wordt geplant (CGVS, p. 15) en weet u niet in welke maand de tomaten kunnen worden geoogst (CGVS, p. 16). Over tomaten en ajuinen zegt u dat deze gewassen reeds een maand nadat deze worden gezaaid, mogen worden geoogst (CGVS, p. 16). Een blik op de "crop calendar" uit uw provincie toont echter duidelijk aan dat deze groenten pas na vier maand oogstrijp zijn.

Naast deze gebrekkige algemene kennis moet worden vastgesteld dat ook uw kennis over uw geboorteregio helemaal niet doorleefd overkomt en eveneens heel beperkt is. Zo moet worden opgemerkt dat u weliswaar dorpen uit uw regio kan benoemen, maar wanneer u wordt uitgenodigd te beschrijven wat je op de weg van je dorp naar het districtscentrum zoal zag, komt u niet verder dan wat algemene zaken. Zo kan u enkel heel vaag kwijt dat u dorpen en tuinen zag, er bruggen zijn en je langs een rivier rijdt (CGVS, p. 7). Nochtans ging u uw taskara afhalen in het districtscentrum (CGVS, p. 6). Meer gedetailleerd over die dorpen, eventuele kruispunten, het landschap en de bruggen kan u niet vertellen, nochtans hier duidelijk meermaals tot toe uitgenodigd (CGVS, p. 7). Vervolgens is het vreemd dat u aanhaalt naar Jalalabad te zijn gereisd, maar amper iets over de weg ernaartoe kan vertellen. Hoewel de reistijd van uw dorp naar Jalalabad twee en een half uur was (CGVS, p. 14), kan u enkel vertellen dat u de stad Sarobi passeerde waar winkels waren gevestigd, er opnieuw een rivier langs de weg stroomde, er tegen Sarobi een dam was gevestigd en er bomen en huizen in de woestijn stonden (CGVS, p. 15). Vreemd is ook dat u, volgens u, van Tagab naar Jalalabad enkel door Sarobi moet en geen andere provincies moeten doorkruisen (CGVS, p. 14). Een kaart toont namelijk aan dat u, behalve het district Sarobi van de provincie Kaboel, ook de provincie Laghman moet doorkruisen en enkele andere districten. Eveneens wordt die weg, die gebruikt wordt om van Kaboel naar Jalalabad te reizen, omschreven als een van de gevaarlijkste routes ter wereld, omwille van de hoge kliffen, de smalle weg en de vele dodelijke ongevallen (zie info administratief dossier). Vreemd dat u dan ook zo weinig kan vertellen over die route. Uw verklaring dat u in de wagen bleef en er niet uitkwam, kan niet als argument tellen voor deze oppervlakkige en foutieve verklaringen. De vaststelling dat u niet doorleefd en enkel in oppervlakkige algemeenheden over uw beweerdde regio van herkomst kan vertellen, ondermijnt uw geloofwaardigheid hierover. Eveneens dient te worden opgemerkt dat uw geografische kennis van de regio en het land waar u toch lange tijd zou hebben gewoond, allerm minst kan overtuigen, dit voor iemand die verklaart tot de vijfde graad naar school te zijn geweest en onder meer aardrijkskunde te hebben gekregen (CGVS, p. 5 & p. 19). Uw verklaring dat u enkel de Pashtounse taal heeft onthouden en de rest bent vergeten, kan deze bedenking niet wegwerken. Als het Commissariaat-generaal u vraagt welke districten aan Tagab grenzen, noemt u slechts Alasay en Sarobi (CGVS, p.13). Andere districten die volgens de informatie eveneens een grens met Tagab delen, zoals Nijrab en Kohi Safi, noemt u niet. Geconfronteerd met Nijrab zegt u dan weer dat het of Alasay is of Nijrab, dat grenst aan Tagab, u weet het echter niet zeker (CGVS, p. 13). Van Kohi Safi heeft u weliswaar al gehoord, maar waar het ligt, weet u niet (CGVS, p. 13). Volgens de info is Kohi Safi echter het aan Tagab grenzende district van de provincie Parwan, een naam die bij u evenmin een belletje doet rinkelen (CGVS, p. 13). De door u aangehaalde Bagram gevangenis, waar uw oom zou hebben gezeten, kan u evenmin correct lokaliseren. U zegt namelijk dat deze in de provincie Kabul is gevestigd (CGVS, p. 26), terwijl de bekende plaats Bagram eveneens in Parwan ligt. Als dan wordt gevraagd naar de provincies die grenzen aan Kapisa, doet u zelfs geen moeite en zegt u dat u niet naar andere provincies ging (CGVS, p. 13-14). Dit wijst erop dat uw beperkte kennis is ingestudeerd. Als het Commissariaat-generaal verder vraagt in welke provincie Mazar-i Sharif ligt, zegt u, zoals de kaart aantoon, alweer verkeerdelijk dat deze in de gelijknamige provincie ligt (CGVS, p. 14). De provincie Herat kan u dan weer niet situeren (CGVS, p. 14). Ook de Bodro-vallei is u onbekend (CGVS, p. 17). Nochtans zouden de meeste dorpen van Tagab (een 75-tal) in deze vallei liggen. Dit alles is zeer merkwaardig. Te meer omdat u tot de vijfde graad naar school bent gegaan.

Verder dient te worden opgemerkt dat u slechts zeer beperkt op de hoogte blijkt van de politieke en sociale situatie in uw beweerde regio van herkomst. Zo zegt u dat meisjes van uw regio niet naar school kunnen (CGVS, p. 5), terwijl info in het administratief dossier aantoont dat 25 procent van de schoolgaande kinderen vrouwen zijn. Andere info zegt dan weer dat er 35 lagere scholen, 14 middelbare scholen en 28 hoge scholen voor meisjes bestaan in uw provincie. Wanneer mensen ziek zijn, kan men volgens u enkel naar een apotheek gaan in de buurt. In serieuze gevallen ging men naar Jalalabad (CGVS, p. 18). Nochtans waren er in 2011 volgens de info in het administratief dossier reeds 37 gezondheidsvoorzieningen, waarvan naast een tiental gezondheidscentra ook een provinciaal ziekenhuis.

Eveneens vreemd is dat u schijnbaar niet weet dat honderden Franse soldaten tot 2012 twee militaire basissen in uw district hebben bewoond (CGVS, p. 17). Meer zelfs, eind 2012 zou een Afghaan in militaire kleren van het Afghaanse leger nog vier Franse soldaten hebben gedood en er zeventien hebben verwond. Een incident waarvan u niet op de hoogte bent (CGVS, p. 17).

Verder is ook uw kennis van prominenten in uw regio vrij beperkt. Naast de vaststelling dat u de provinciale politiecommandant Khwaja Faqir Ahmad niet kent (CGVS, p. 9) is het heel opmerkelijk dat u amper iets afweet van héél hoogstaande talibanfiguren uit uw regio. Zo heeft u noch van taliban commandant Oji Mullah gehoord (CGVS, p. 9), noch van Qari Ezmarai en Khairuddin Nizami (CGVS, p. 10-11). Nochtans kwamen deze laatste twee samen met Qari Neyat om het leven door buitenlands vuur. Over Nejat zegt u echter dat die door zijn eigen bom werd gedood (CGVS, p. 10). Vreemd is dat u daarover geen verdere informatie kan geven. Zo weet u niet waar hij die bom wou plaatsen en of hij die ergens aan het plaatsen was of aan het maken (CGVS, p. 10). Dat u anderzijds wel andere talibstrijders opsomt (CGVS, p. 11), duidt er nogmaals op dat u uw kennis via studie verworven heeft. Verder stelt u dat Qari Baryal een chef was van de taliban en dat iedere jongere en oudere hem kent (CGVS, p. 9-10). Meer info over zijn herkomst, incidenten waaraan hij zou hebben deelgenomen en dergelijke kan u echter niet geven (CGVS, p. 10). Uit de info kan nochtans worden opgemaakt dat deze commandant geen onbekende is voor de mensen in Tagab. Zo maakt een bron melding van het bezoek van Baryal in 2008 aan het dorp Seh Padar. Volgens uw verklaringen was deze man nog in leven toen u het land verliet (CGVS, p. 10), wat opnieuw wordt tegengesproken door de info. In 2011 zou hij namelijk zijn gedood door een luchtaanval van het ISAF.

Tot slot is het opmerkelijk dat u, behoudens zijn naam en het feit dat hij een zeer bekende leider van Hezb-i Islami is, helemaal niets kan vertellen over Gulbuddin Hekmatyar. Nochtans was uw vader zagezegd de commandant van Hezb-i Islami voor heel Tagab (CGVS, p. 22). Verwacht mag dan ook worden dat u enige informatie zou kunnen geven over Hekmatyar.

Uit het bovenstaande blijkt uw kennis over uw leefomgeving en regio dermate beperkt te zijn dat er aan uw herkomst uit het district Tagab van de provincie Kapisa geen geloof kan worden gehecht. Ook al was u jong op het moment dat u uit Afghanistan vertrok, uw kennis van uw directe leefomgeving is te gebrekkig en te beperkt om geloofwaardig over te komen. Wat betreft de vaststelling dat u de dorpen uit uw regio wel kent terwijl u van de ruimere geografie geen enkel idee heeft, doet uw kennis ingestudeerd overkomen. Deze conclusie wordt versterkt door uw oppervlakkige en weinig doorleefde verklaringen over uw regio van herkomst. Verder dient nog vastgesteld te worden dat u geen enkel document neerlegt ter bevestiging van uw herkomst uit het district Tagab van de provincie Kapisa.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Tagab gelegen in de provincie Kapisa. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is evenmin aannemelijk.

Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in het district Tagab van de provincie Kapisa heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Gelet op deze vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus voorzien in artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het

betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 6 november 2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot de landen en plaatsen van uw eerder verblijf. Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De micro SD-kaart die u neerlegt ter staving van uw asielrelaas werd eerder reeds besproken en kan uw ongeloofwaardige verklaringen inzake uw herkomst niet herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1, 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) en van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker stelt als volgt in onderhavig verzoekschrift:

"Verzoeker kan enkel benadrukken dat hij volhardt in zijn verklaringen die steeds coherent en zonder tegenstrijdigheden zijn geweest. Verzoeker heeft tevens meegewerkt zoals van een asielzoeker wordt verwacht. Hij beantwoordde alle vragen en deed de moeite om documenten te overleggen mbt zijn asielrelaas.

Verzoeker beschikte op het moment van zijn asielaanvraag en gehoor bij het CGVS nog niet over enig identiteitsdocument. Dit had tot gevolg dat een medische test werd afgenomen om over te gaan tot leeftijdsbepaling, aangezien er twijfel rees over zijn leeftijd en er dus een gebrek aan identiteitsdocumenten was. Als gevolg van de medische test werd verzoeker meerderjarig verklaard. De enige conclusie die men kan trekken na het medisch onderzoek, is dat op basis van de test verzoeker meerderjarig wordt verklaard en dat het resultaat niet blijkt te stroken met zijn verklaringen omtrent zijn leeftijd. Dit betekent niet dat verzoeker zou hebben gelogen over zijn leeftijd. Er moet niet vergeten worden dat er in Afghanistan andere normen gelden als bij ons. Hier beschikt eenieder over een geboorteakte en allerlei identiteitsdocumenten waarop de geboorte tot op de seconde toe wordt vermeld, verjaardagen worden gevierd, etc. In rurale berggebieden in Afghanistan, mag men blij zijn dat familieleden toch 'ongeveer' het jaartal van de geboorte nog weten. Het CGVS gaat te ver wanneer het stelt dat verzoeker zou hebben gelogen over zijn leeftijd waardoor zijn algehele geloofwaardigheid in het gedrang zou komen.

Verzoeker voegt aan huidig verzoekschrift een copie toe van zijn identiteitsdocument, alsook dat van zijn vader, dat hij onlangs heeft kunnen bekomen. Deze documenten wijzen er nogmaals op dat verzoekers verklaringen omtrent zijn leeftijd en afkomst wel geloofwaardig zijn en dat hij voldoet aan de medewerkingsplicht. Deze documenten opgesteld door de Afghaanse overheid, hebben trouwens volgens artikel 28WIPR bewijskracht in België.

Verzoeker zou de Afghaanse kalender niet kunnen hanteren - hij is echter niet hoog geschoold en gebruikt deze niet in zijn dagelijks leven- maar zijn kennis over zijn leefomgeving en regio van afkomst is niet zo beperkt als het CGVS wil laten doorschemeren.

Verzoeker wist tijdens het gehoor vrij veel te vertellen over zijn dorp, verkiezingen, namen van de presidentskandidaten en welke taal ze spreken, militaire basis Tagab, veiligheidsincidenten, bouw van scholen en waterputten, kent verschillende Talibanleiders bij naam en kan er duiding bij geven, etc. Er kan bezwaarlijk worden gesteld dat deze kennis weinig doorleefd of zelfs ingestudeerd zou zijn en dat verzoeker zijn werkelijke verblijf/afkomst zou verzwijgen.

Het CGVS stelt dat omdat verzoeker enkel kennis heeft over zijn beweerde regio van afkomst en weinig weet over de rest van het land, zijn kennis over zijn regio wel ingestudeerd moet zijn. Verzoeker vraagt zich terecht af of het niet logischer is die redenering om te draaien. Namelijk dat verzoeker omwille van zijn kennis van die regio en beperkte kennis van de rest van Afghanistan, daadwerkelijk van die regio afkomstig is. Het CGSV gaat duidelijk uit van de kwade trouw van verzoeker, terwijl kwade trouw moet worden bewezen en goede trouw wordt vermoed. Het feit dat verzoeker nu identiteitsdocumenten kan voorleggen die zijn verklaringen betreffende zijn leeftijd en afkomst staven, toont mede aan dat het CGVS verzoeker van in den beginne in een slecht daglicht heeft willen stellen.

Het enkele feit dat verzoeker de Afghaanse kalender niet zou kunnen hanteren is niet genoeg om het statuut van vluchteling of subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren. Bovendien bepaaldt artikel 48/6 dat het voordeel van de twijfel moet worden toegekend.

Bovendien wordt met de term "vluchteling", overeenkomstig het verdrag van Genève de persoon bedoeld wordt die "met rede vreest vervolgt te worden". Dat het element van "vrees" - hetgeen op zich reeds een subjectief element is, en een geestesgesteldheid - verder wordt uitgewerkt in de woorden- "met rede". Dat het samenbrengen van de twee termen tot uiting brengt dat het niet enkel de geestesgesteldheid van de geïnteresseerde is die maakt dat hij al dan niet vluchteling is, maar dat deze geestesgesteldheid gestoeld moet zijn op een objectieve situatie waarin die geestesgesteldheid haar oorsprong kan vinden. Dat de woorden "met rede vrezen" dus tegelijkertijd slaan op een objectief en een subjectief element, en dat om te besluiten tot het al dan niet bestaan van een redelijke vrees, de twee elementen in ogenschouw dienen te worden genomen.

Dat overduidelijk blijkt dat verzoeker -in het verleden zowel als nu- in de onmogelijkheid verkeerd om de bescherming in te roepen van de staat tot dewelke hij behoort.

Dat deze zowel objectieve als subjectieve elementen een meer dan duidelijke aanwijzing geven omtrent het gegrond zijn van de redelijke vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker.

Dat deze elementen niet toelaten om te besluiten dat er in hoofde van verzoeker, geen ernstige aanwijzingen zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

[...]

Het CGVS geeft hier een mooie theoretische beschouwing over het subsidiaire beschermingsstatuut, om vervolgens te besluiten dat dit op verzoeker niet van toepassing is omdat verzoekers verklaringen betreffende zijn afkomst/regio van herkomst als ongeloofwaardig worden beschouwd.

Ook hier dient verzoeker te benadrukken dat hij volhardt in zijn verklaringen die steeds coherent en zonder tegenstrijdigheden zijn geweest en die nu worden ondersteund door identiteitsdocumenten. Verzoeker heeft verklaard geboren te zijn in Afghanistan, Ghaziabad (District Tagab, provincie Kapisa). Na de dood van zijn vader en een dreigbrief te hebben ontvangen, trok het gezin naar zijn oom langs moederskant te Omakhel. Er is m.a.w. geen enkele reden om aan te nemen dat verzoeker zijn zagezegde werkelijke verblijf zou verzwijgen.

De Afghaanse nationaliteit, afkomst en regio van herkomst staan echter vast, zodat een onderzoek naar de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut zich des te meer opdringt.

Door het statuut van vluchteling /subsidiaire bescherming te weigeren aan verzoeker kan men uitgaan van volgende hypothese.

Verzoeker zal in een situatie van illegaliteit terechtkomen en op een bepaald moment worden geconfronteerd met of vrijwillig vertrek of gedwongen uitwijzing.

Verzoeker zal op basis van zijn Afghaanse nationaliteit uiteraard naar Afghanistan worden uitgewezen. Ofwel zal blijken dat verzoeker onverwijderbaar is en verder illegaal vertoeven in ons land. In beide gevallen komt het er op neer dat de nodige hulp/bescherming niet werd toegekend en dat verzoeker minstens zal worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende omstandigheden.

Nochtans benadrukken de richtlijnen van de UNHCR over Afghaanse asielzoekers van 28.09.2013 het steeds oplopende aantal burgerslachtoffers in Afghanistan.

Het UNAMA Afghanistan Annual Report 2014 protection of civilians in armed conflict, van februari 2015 meldt eveneens een verhoogd aantal burgerslachtoffers. Het laatste EASO rapport over de veiligheid in Afghanistan (het COI report van 27.02.2015) wijst op verschillende bronnen die de situatie als een niet-binnenlands gewapend conflict beschouwen en dat in november 2014 de World Security Risk Index aangaf dat Afghanistan op plek twee staat, na Syrië. Er is een toenemend geweld en er vallen meer burgerslachtoffers. (cfr. definitie subsidiaire bescherming – ernstige schade door gewapend conflict)

De bovengenoemde richtlijnen van de UNHCR onderstepen dat een intern vluchtalternatief niet bestaat in gebieden waar het conflict actief is. Er wordt niet vermeld in welke gebieden dit niet zo zou zijn.

Het World Report 2014 : Afghanistan van Human Rights Watch stelt dat als gevolg van onveiligheid en angst er heel veel Internally Displaced Persons (IDP's - dit zijn personen die binnen Afghanistan gevlucht zijn uit hun herkomst regio omwille van geweld. -) en vluchtelingen zijn.

Dit is zeer belangrijk aangezien verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan hoogstwaarschijnlijk zelf een IDP zal worden.

De bovengenoemde richtlijnen zetten uiteen dat sinds 2002 25% van de bevolking van het land teruggekeerd zijn naar Afghanistan en dat meer dan 40% van hen ernstige problemen van re-integratie kent, ondermeer door gebrek aan toegang tot de gezondheidszorg en door moeilijkheden bij het terug in bezit krijgen van eigendommen. Daarnaast zijn er ook problemen van huisvesting, toegang tot voedsel en water.

Op blz. 27-28 van de richtlijnen wordt gesteld dat : "IDPs are among the most vulnerable groups in Afghanistan, many are beyond the reach of humanitarian organizations".

"the ability of Afghanistan's most vulnerable people to access life-saving assistance- from the conflict affected south and east to the disaster-prone north-is inhibited by numerous factors. Humanitarian presence in conflict areas remains limited, as many organizations refrain from assessing needs and delivering aid in a largely adverse environment. Negotiating access is becoming increasingly difficult because of radicalization, fragmentation and foreign influence on armed opposition groups. Physical access constraints are also significant, especially during winter when heavy snowfall cuts off many rural areas from district centers" UNOCHA, MYR 2013, p.1.

Een terugkeer naar deze situatie zou dan ook onvermijdelijk leiden tot blootstelling aan onmenselijke of vernederende behandelingen.

In de bestreden beslissing vindt men geen enkel spoor terug over de actuele veiligheidssituatie, de moeilijkheden in geval van terugkeer. Nochtans zijn bovengenoemde rapporten voor iedereen te vinden op het internet en zeker voor de CGVS.

Het is overduidelijk dat verzoeker niet naar Afghanistan kan terugkeren.

Gezien de hierboven gemaakte analyse op basis van tal van internationale publicaties is er in voorliggend geval derhalve een schending van artikel 1 A(2) van de conventie van Genève, artikel 48/3, artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, art.3 EVRM en schending van de motiveringsplicht in samenhang met de zorgvuldigheidsplicht, in die zin dat het onmogelijk is dat de weigeringsbeslissing op een correcte manier alle redenen van verzoeker, en die ertoe hebben geleid dat hij zijn land diende te verlaten, in overweging heeft genomen."

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift identiteitsdocumenten van hem en zijn vader (stuk 7).

Verweerder voegt bij zijn nota met opmerkingen de COI Focus "Afghanistan. Corruptie en valse documenten" van 27 juni 2013 (bijlage 1).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling worden de identiteitsdocumenten van verzoeker en zijn vader (verzoekschrift, stuk 7) door de Raad niet in overweging genomen.

Waar verzoeker stelt dat hij volhardt in zijn verklaringen, dient erop gewezen dat het louter volharden in reeds afgelegde verklaringen op zich geen dienstig verweer is tegen de motieven in de bestreden beslissing.

Wat betreft verzoekers geboortedatum, dient vastgesteld dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift beweert te zijn geboren op 31 december 2000, terwijl (i) hij tijdens zijn gehoor verklaarde te zijn geboren in 1998 (gehoorverslag CGVS, p. 2) en (ii) in de beslissing van de Dienst Voogdij van 16 juli 2015 (administratief dossier, stuk 8) wordt vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde minderjarigheid. Deze tegenstrijdigheden met betrekking tot zijn geboortedatum, temeer gelet op het feit dat hij evenmin enig begin van materieel bewijs voorlegt van zijn identiteit, doen wel degelijk afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Dat verzoeker de Afghaanse kalender niet kan gebruiken omdat hij niet hoog geschoold is en deze niet in zijn dagelijks leven zou gebruiken, is geen verschoning. Immers kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker, indien hij werkelijk als laaggeschoolde persoon in Afghanistan verbleef, er de courante kalender kan gebruiken, *quod non in casu*.

Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Waar verzoeker stelt als volgt: *"Het CGVS stelt dat omdat verzoeker enkel kennis heeft over zijn beweerde regio van herkomst en weinig weet over de rest van het land, zijn kennis over zijn regio wel ingestudeerd moet zijn"*, maakt verzoeker een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Er wordt immers enkel geoordeeld dat het feit dat verzoeker de namen van dorpen wel kent, terwijl zijn kennis van de ruimere geografie beperkt is, doet vermoeden dat de kennis die hij wel heeft, ingestudeerd is, temeer daar zijn verklaringen over zijn regio van herkomst oppervlakkig en weinig doorleefd zijn. Waar hij aanvoert dat verweerder uitgaat van de kwade trouw van verzoeker, dient erop gewezen dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Waar hij stelt dat het feit dat hij de Afghaanse kalender niet kan hanteren, niet genoeg is om het de vluchtelingen- of subsidiaire beschermingsstatus te weigeren, dient erop gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de

motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

Voor het overige verwijst verzoeker slechts naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op zijn persoon, terwijl hij zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken.

Gezien het voorgaande, slaagt verzoeker er niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER